



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobců: a) **M. K.**
 b) **M. K.**
 oba bytem X
 zastoupeni Mgr. Michaelou Rotterovou, advokátkou
 sídlem Údolní 65, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
 sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

za účasti: **I. obec Viničné Šumice**
 sídlem Viničné Šumice 23
 II. EG.D., a.s.
 sídlem Lidická 36, Brno
 III. CETIN a.s.
 sídlem Českomoravská 19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2022, sp. zn. S-JMK 168288/2021 OÚPSŘ,

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 8.8.2022, sp. zn. S-JMK 168288/2021 OÚPSŘ, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 16 729 Kč k rukám Mgr. Michaely Rotterové, advokátky, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2022 (jak plyne z údajů o jeho vypravení), sp. zn. S-JMK 168288/2021 OÚPSŘ, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí (společné povolení) Úřadu Městysse Pozořice, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 31.8.2021, č.j. POZ/02281/2021/SÚ-Be-ÚŘSP-Pov-/ , sp.zn. OZ/02212/2020/SÚ, kterým osobě zúčastněné na řízení I. podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), povolil stavební záměr – soubor staveb označený jako „Mateřská škola ve Viničných Šumicích“ na pozemcích parc. č. X, XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG v katastrálním území X, sestávající ze stavebních objektů SO 01 – budova mateřské školy včetně přípojek k sítím technické infrastruktury, SO 02 – zpevněná plocha komunikací, parkovacích stání a chodníků, SO 03 - hřiště a herní prvky, SO 04 - řad dešťové kanalizace, SO 05 – rozvod elektrické energie nízkého napětí a SO 06 – stožáry a rozvod elektrické energie veřejného osvětlení.

I. Shrnutí procesního postoje žalobců

2. Žalobci namítají, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný se nevypořádal s námitkou uplatněnou v odvolání týkající se nestandardně dlouhé lhůty pěti let pro dokončení stavby (bod 34 prvostupňového rozhodnutí). Stejně tak se nesprávně vypořádal s odvolacími námitkami zpochybňujícími projektovou dokumentaci stavby.
3. Žalobci mají za to, že jejich námitky přímo souvisí s ochranou jejich vlastnického práva k nemovitostem, a poukazují na zásadu materiální pravdy s tím, že odpovědnost za správné zjištění skutkového stavu nesou správní orgány, nikoli projektant. Podle žalobců nebyla projektová dokumentace vyhotovena v souladu se stavebním zákonem, jeho prováděcími vyhláškami a příslušnými ČSN normami, není dostatečně podrobná a úplná. V určitých částech je projektová dokumentace zpracována jako variantní, avšak konkrétní varianty v ní již podrobně rozpracovány nejsou. Podle žalobců není úplná ani grafická část projektové dokumentace, neboť ta nekoresponduje s její textovou částí. Pokud jde o souhrnnou technickou zprávu, ta je v části týkající se odpadů zpracována na základě neplatných

právních předpisů ke dni rozhodování stavebního úřadu. Žalobci poukazují na zrušení zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, a rovněž na závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 25.11.2020, č.j. OŽP-ČJ/85816-20/SIJ, jež bylo v přezkumném řízení zrušeno.

4. Žalobci dále namítají, že nebyly řádně vypořádány námitky týkající se řešení řadu dešťové kanalizace, a mají za to, že bod B.3.5. souhrnné technické zprávy obsahuje pouze nedostatečné a odhadované řešení. Rovněž není podrobně zpracováno variantní řešení odstínění sousedícího rodinného domu žalobců uvedené v bodu B.5., není řešeno umístění rekuperačních jednotek v souladu s požadavky čl. 4.3 ČSN 73 0872, neboť požárně nebezpečný prostor může zasáhnout nemovitosti žalobců. Podle žalobců nejsou dostatečně řešeny požárně nebezpečné prostory a odstupové vzdálenosti nově umísťované stavby od staveb stávajících, a to jak požární zbrojnice, tak nemovitosti žalobců. Závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru je v tomto ohledu nedostatečné a neobsahuje zákonné náležitosti. Žalobci dále namítají, že v projektové dokumentaci chybí stanovení vnitřních výpočtových teplot, nejsou dostatečně uvedeny objemy a výpočty s odkazem na zákonné normy a v neposlední řadě chybí speciální situační výkres bezbariérových opatření pro přístupnost a užívání stavby osobami se sníženou schopností pohybu, se kterými projektová dokumentace ve své textové části počítá.
5. Žalobci dále namítají, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkami týkajícími se vlivu stavby na okolní stavby a pozemky a jejího dopadu na pohodu bydlení a snížení tržní ceny jejich nemovitostí. Realizací stavby se podle žalobců zhorší poměry v lokalitě, zvýší se hluknost, a to jak stavbou, tak jejím provozem. Žalobci dále poukazují na potenciál budoucího vzniku dalších komunikací, a to vedle jejich nemovitostí, který dovozují z popisu stavebního objektu SO 03 na str. 3 prvostupňového rozhodnutí. Na plánovaný záměr stavebníka je třeba nahlížet jako na jeden celek a všechny faktory hodnotit ve vzájemných souvislostech, včetně posouzení snížení pohody bydlení (tu žalobci odkazují na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2006, č.j. 2 As 44/2005-116, ze dne 4.3.2009, č.j. 6 As 38/2008-123, a ze dne 10.5.2010, č.j. 2 As 6/2010-164).
6. Žalobci dále zpochybňují obsah a přezkoumatelnost podkladů rozhodnutí stavebního úřadu, včetně závazných stanovisek dotčených orgánů. Odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2009, č.j. 9 As 21/2009-150, č. 2381/2011 Sb. NSS, s argumentací, že na závazná stanoviska lze přiměřeně aplikovat § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
7. Dále žalobci odkazují na rozhodnutí Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 14.10.2020, č.j. OÚ V.Š./00858/2020, které bylo zrušeno v přezkumném řízení; v tomto směru podle žalobců jako podklad rozhodnutí správních orgánů neobstojí závazné stanovisko Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 21.6.2021, č.j. OÚ V.Š./00587/2021. Podle žalobců není rovněž zřejmé, jakým způsobem bylo do správního spisu založeno závazné stanovisko Krajského ředitelství Jihomoravského kraje Policie České republiky ze dne 26.11.2020, č.j. KRPB-208469-1/Čj-2020-0600DI-PET.
8. Žalobci dále namítají nedostatek odůvodnění dopadů zrušeného stanoviska na podmínky společného povolení a poukazují na to, že není zřejmé, které ze závazných stanovisek bylo potvrzeno s nepodstatnou změnou.

9. Žalobci dále namítají, že ve věci neproběhlo ústní jednání za účelem budoucího vzniku komunikace na pozemku parc. č. XH, v katastrálním území X. Poukazují rovněž na to, že napadené rozhodnutí není řádně a správně označeno číslem jednacím.
10. Z uvedených důvodů žalobci navrhuji, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobci setrvali po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Dodává, že neshledal důvod se v odvolacím rozhodnutí zabývat námitkou žalobců vztahující se ke lhůtě pro dokončení stavby, neboť z ní nebylo zřejmé, v čem měl stavební úřad pochybit; jde o lhůtu pořádkovou, při jejímž nedodržení se stavebník dostane do rozporu s povolením a vystavuje se tím nebezpečí sankce.
12. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

13. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
14. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
15. Žalobci v podané žalobě zpochybňují způsob vypořádání jejich odvolacích námitek žalovaným (zejména námitek proti projektové dokumentaci, závazným stanoviskům a posouzení dopadů stavby do pohody bydlení), což opírají v zásadě o shodnou argumentaci, jakou uplatňovali již v námitkách před stavebním úřadem.
16. Žalobci byli na základě vlastnického práva k pozemkům, jejichž součástí je rodinný dům, účastníky společného územního a stavebního řízení ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, podle něhož je účastníkem společného územního a stavebního řízení osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
17. V případě žalobců jde o vlastníky pozemků západním směrem od předmětné stavby, kdy mezi stavbou a pozemky žalobců jsou ještě (úzké) pozemky parc. č. XI a parc. č. XH ve vlastnictví obce X.

18. Podle § 94w odst. 4 stavebního zákona může osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru v rozsahu, jakým může být její vlastnické nebo jiné věcné právo přímo dotčeno. Dále může uplatňovat námitky proti dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno její vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývají. Obec uplatňuje námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.
19. Zdejší soud se předně zabýval námitkami zpochybňujícími projektovou dokumentaci. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k odvolacím námitkám zpochybňujícím projektovou dokumentaci stavby, zdejší soud nemůže dát žalobcům za pravdu.
20. Žalovaný na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí uvedl, že přihlédl také k charakteru účastenství žalobců v řízení, tzn. že účastníci tohoto společného řízení jsou oprávněni vznášet jen takové námitky, které souvisí s ochranou jejich vlastnického (případně jiného práva) k nemovitosti, od čehož se jejich účastenství odvíjí. Podle žalovaného má projektová dokumentace potřebné formální i obsahové náležitosti, je vyhotovena v rozsahu a obsahu dostatečném pro účely společného řízení. Přestože se žalovaný námitkami nezabýval in concreto, srozumitelně objasnil, proč projektová dokumentace stavby ob stojí. Zdejší soud se ztotožňuje se žalobci v tom směru, že je to nejen projektant, nýbrž i stavební úřad, který nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu věci, resp. za ověření toho, že projektová dokumentace vyhovuje stavebně právním předpisům. Nicméně ve vztahu k předložené projektové dokumentaci z ničeho neplyne, že by správní orgány této zásadě nedostály. Žalovaný vysvětlil, že projektová dokumentace odpovídá požadavkům vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a to žalobci v průběhu řízení nevyvrátili. Již stavební úřad navíc žalobcům v části rozhodnutí, v němž reagoval na jejich námitky, vysvětlil, že stavební objekty jsou ve výkresové části projektové dokumentace okótovány a jejich umístění je projektovou dokumentací jednoznačně dáno. V případě pochybností je na každém výkresu uvedeno použité měřítko, čímž lze umístění staveb a jejich vzájemnou vzdálenost jasně určit.
21. Poukazují-li žalobci na nedostatky projektové dokumentace týkající se svodu dešťové kanalizace, pak neuvádí, v čem projektant, pokud jde o tuto část dokumentace, pochybil, ani jak je zvolené řešení svodu dešťové vody negativně zasáhne na jejich vlastnických právech. Stavební úřad přitom ve svém rozhodnutí na str. 21 k námitce žalobců podrobně vysvětlil, jakým způsobem bude odvádění dešťové vody řešeno, včetně jejího využití pro samotný provoz mateřské školy. V čem je takové řešení chybné, žalobci neuvádí a ani žádným odborným podkladem nedokládají. Tvrdí-li žalobci, že v projektové dokumentaci měly být uvedeny výpočty dešťových vod „podle normy“, tak takový požadavek nijak blíže nezduvodňují. Je třeba zdůraznit, že řešení odvodu dešťových vod se opírá o Inženýrsko-geologické a hydrogeologické posouzení č. 1374/2001 a o souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí ze dne 19.02.2021 pod č.j. SLP-

OŽP/11906-21/MOU; a proti nim žádnou relevantní odbornou oponentní argumentaci žalobci nepředkládají, stejně jako neuvádí, v čem se výkresová část míjí s textovou částí projektové dokumentace.

22. Pokud žalobci zpochybňují část projektové dokumentace, která hovoří o odstínění jejich rodinného domu ze západní strany živým plotem anebo alejí hlohů (*zřejmě jde tedy o pohledové odclonění a částečně hlukovou bariéru denních aktivit na zahradě mateřské školky, pozn. zdejšího soudu*), tím, že toto řešení není dostatečně podrobně rozpracováno a není zřejmé, jaká „varianta“ bude zvolena, tak podle zdejšího soudu jde o zcela podrobné vysvětlení, resp. popis toho, že směrem k nemovitostem žalobců bude stavba oddělena od okolí kromě plotu i zelení. Žalobci neodkazují na žádný právní předpis ani technickou normu, která by požadovala ještě podrobnější zpracování osázení hranice pozemku zelení v projektové dokumentaci. Namítají-li žalobci, že pokud by měla být tato hranice osazena alejí, nebude dodržena „minimální zákonná vzdálenost“, tak bez ohledu na to, že ani tuto námitku blíže nezdůvodňují a nedokládají kupř. důvěryhodným výpočtem, především opomíjí, že mezi jejich pozemkem a pozemkem stavby se nachází ještě pozemky ve vlastnictví obce. Z argumentace žalobců tak není ani zřejmé, jaké „minimální vzdálenosti“ (a z jakého důvodu) se ve vztahu k možnému dotčení svých vlastnických práv dovolávají.
23. Stejně tak neobstojí nijak nezdůvodněná námitka, že výpočty v projektové dokumentaci nejsou učiněny v souladu s platnou legislativou a ČSN. A to ani v případě, vztahují-li žalobci tuto námitku k požárně nebezpečnému prostoru a odstupovým vzdálenostem stavby od staveb stávajících. Existenci požárně nebezpečného prostoru se zabýval stavební úřad na str. 21 společného povolení, kde odkázal na požárně bezpečnostní řešení vypracované Ing. P. K. (které je součástí projektové dokumentace), podle něhož požárně nebezpečný prostor zasahuje pouze na pozemky dotčené stavbou a stavba se nenachází v požárně nebezpečném prostoru; a to žalobci ničím nevyvrátili. Stavební úřad dále odkázal na souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 15.12.2020, ev. č. HSBM-6-4-1217/1-OPST-2020 (blíže se tímto závazným stanoviskem zdejší soud bude zabývat níže).
24. Zpochybňují-li žalobci projektovou dokumentaci po stránce odpadového hospodářství, tak z rozhodnutí stavebního úřadu plyne, že k budově mateřské školy budou vybudovány nové přípojky splaškové kanalizace, dešťové kanalizace, vodovodu a nízkého napětí. Splaškové odpadní vody z budovy mateřské školy budou odváděny do nové kanalizační přípojky. Nová přípojka ke splaškové kanalizaci je navržena z plastových trub KG 2000 PP SN10 průměru 160 mm. Přípojka bude ukončena na pozemku stavby revizní šachtou Wavin d. 425/160 s litinovým poklopem na teleskopu zat. 3 t. Spád přípojky bude cca 6 ‰ a 33,3 ‰. Poukazují-li žalobci na to, že k 31.12.2020 byl zrušen zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, včetně dvou jeho prováděcích vyhlášek, tak neuvádí, jaký má tato legislativní změna vliv na řešení odvodu splaškových vod ze stavby, či v čem je projektová dokumentace chybná. Není přitom úkolem správních soudů, aby za účastníky řízení jejich argumenty jakkoli domýšlely; míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje, jaké právní ochrany se žalobcům u soudu dostane (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Ani zbývající žalobní námitky zpochybňující projektovou dokumentaci co do umístění rekuperačních jednotek, stanovení vnitřních výpočtových teplot, poukazující na neuvedení

objemů a výpočtů či na absenci situačního výkresu bezbariérových opatření, nejsou ničím podloženy a zejména z nich není zřejmé, jak se dotýkají práv žalobců.

25. Žalobci dále po celou dobu řízení zpochybňují zákonnost a přezkoumatelnost závazných stanovisek vydaných pro účely společného územního a stavebního povolení stavby. Žalovanému příslušelo závazná stanoviska posoudit po stránce jejich přezkoumatelnosti (logičnosti)
a z jeho závěrů je implicitně zřejmé, že shledal závazná stanoviska pro své rozhodnutí srozumitelná a dostatečně zdůvodněná.
26. Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.
27. Podle § 149 odst. 2 správního řádu obsahuje závazné stanovisko závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.
28. Podle § 149 odst. 7 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.
29. Z citované právní úpravy plyne, že závazné stanovisko představuje odborný (kvalifikovaný) podklad, který zásadním a závazným způsobem předurčuje a ovlivňuje výrok na něj navazujícího správního rozhodnutí. Charakteristiku závazných stanovisek shrnul Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14.7.2017, č.j. 4 As 49/2017-32, následovně: „[...] dotčené orgány zaujímají ve správním řízení specifické postavení, jejich úkolem je poskytování odborné pomoci správnímu orgánu, který vede řízení, a to v otázkách, v nichž disponují dostatečnými znalostmi a kompetencemi. Tato odborná pomoc má formu vydávání vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek atd., jimiž se dotčené orgány vyjadřují k odborným otázkám, které se týkají předmětu správního řízení. V případě posouzení závazného stanoviska dotčeného orgánu v rámci odvolacího řízení hraje obdobnou roli též nadřízený orgán dotčeného orgánu, u kterého si odvolací orgán vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Dotčené orgány mají povinnost poskytnout správnímu orgánu, který vede řízení, všechny informace důležité pro řízení, nebude-li tím porušena povinnost podle zvláštního zákona (§ 136 odst. 3 správního řádu). Nelze po správních orgánech rozumně požadovat, aby do textu svých stanovisek popisovaly Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

posouzení všech v úvahu přicházejících aspektů, které by mohly vyvolat zásah do některého ze zákonem chráněných zájmů. Pokud je však narušení určitých hodnot účastníkem řízení namítáno, mají dotčené orgány, resp. jim nadřízené správní orgány, povinnost se těmito námitkami zabývat a vydat k nim odborné stanovisko, které se stane podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, jenž řízení vede.“

30. Je ustálenou praxí, že zákonností a správností závazného stanoviska se k odvolacím námitkám uplatněným proti závaznému stanovisku zabývá primárně „odvětvově“ příslušný nadřízený správní orgán, a tak se rovněž stalo v nyní posuzované věci. Žalovaný v reakci na odvolací námitky postupoval v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu. Závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu pak má z procesního hlediska rovněž formu závazného stanoviska (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2015, č.j. 4 As 241/2014-30, č. 3214/2015 Sb. NSS). K míře soudního přezkumu závazných stanovisek pak zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.5.2022, č.j. 10 As 316/2021-39, podle něhož: „[s]právní soud přezkoumává odborná stanoviska dotčených orgánů a k nim vydané potvrzující nebo měnící akty nadřízených orgánů v řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí. Nejedná se o nekritické převzetí závěrů těchto stanovisek, ale správní soud se musí, aniž by závazné stanovisko hodnotil po odborné stránce (k tomu nemá odborné znalosti) zabývat zejména tím, zda stanovisko spočívá na úplných podkladech, zda dotčené orgány přihlédly ke všem rozhodným skutečnostem a námitkám, zda stanovisko není v rozporu s ostatními důkazy a zda jeho odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení.“
31. Ke komplexnímu vyjádření Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 4.11.2020, č.j. OŽP-ČJ/85817-20/SML, z hlediska vlivu stavby na jednotlivé složky životního prostředí, vydal vyjádření Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, dne 4.12.2020 pod č.j. JMK 166 715/2020. To žalobci napadají tak, že tato vyjádření (stejně jako žalobci vyjmenovaná závazná stanoviska) nemají náležitosti předvídané § 149 správního řádu, zejména co do jejich odůvodnění. Předně zdejší soud uvádí, že v tomto případě nejde o závazná stanoviska, proto na jejich obsah nejsou kladeny obsahové požadavky, přesto však tato vyjádření jako podklad ob stojí, neboť jsou srozumitelná a jednoznačná. Městský úřad Šlapanice, odbor životního prostředí, vydal komplexní vyjádření z hlediska vlivu uvažovaného záměru na jednotlivé složky životního prostředí v rozsahu své věcné působnosti (tj. pokud jde o ochranu vody, zemědělského půdního fondu, ochranu lesa, myslivost, ochranu přírody a krajiny, ochranu ovzduší a odpadové hospodářství). Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, se také vyjádřil k předmětnému záměru z hlediska jednotlivých složek ochrany přírody v rozsahu své věcné působnosti. Uvedl, že stavba není předmětem posuzování ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, stavebník nemusí žádat o integrované povolení ve smyslu zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně zákonů, stavba dle tohoto vyjádření nespadá do režimu zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, a stavba nezasahuje do chráněného ložiskového území ani dobývacího prostoru ve smyslu zákonů č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

baňské

správě,

a zákona č. 62/1998 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu.

32. Pokud jde o závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru výstavby, silničního správní úřadu, ze dne 30.11.2020, č.j. OV-ČJ/85819-20/HAS, které řeší umístění a realizaci SO 02 zpevněných ploch komunikací, parkovacích stání a chodníků (kde také dotčený orgán konkretizuje podmínky nezbytné pro územní a stavební řízení) stran místních a účelových komunikací, závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru výstavby, oddělení územního plánování a památkové péče ze dne 16.9.2020, č.j. OV-ČJ/74113-20/KUD, podle něhož je stavba v souladu s platným územním plánem Viničné Šumice a předmětný záměr je přípustný, a závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje č.j. KHSJM 69640/2020/BM/HDM, které souhlasí s realizací stavby z hlediska ochrany veřejného zdraví a za tímto účelem ve svém závazném stanovisku konkretizuje jednotlivé podmínky, pak odkazovaná závazná stanoviska po stránce přezkoumatelnosti obstojí. Z jejich obsahu plyne, za jakým účelem je příslušný dotčený orgán vydal, na základě jakého zákona, jejich obsah je jednoznačný a srozumitelný, vedle výrokové části (a podmínek podmiňující výrokovou část rozhodnutí) obsahují také odůvodnění a poučení. Ani tu tedy žalobcům nelze dát za pravdu.
33. Pokud jde o souhlasné stanovisko Policie České republiky, specializovaného pracoviště dopravního inženýrství, ze dne 26.11.2020, č.j. KRPB-208469-1/ČJ-2020-0600DI-PET, vydané dle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., zákona o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), pak ani tu zdejší soud neshledal, že by byl jeho obsah nesrozumitelný či nedostatečně odůvodněný (viz rovněž bod 43 tohoto rozsudku). Tento podklad přitom je součástí spisového materiálu, a to je podstatné (otázka, kdo tento podklad do správního spisu založil, není pro jeho zákonnost relevantní). Na základě tohoto stanoviska Policie ČR vydal ke stavebnímu objektu SO 02 dne 26.1.2021 pod č.j. SLP-OV/5778-21/SVP Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby, speciální stavební úřad, souhlasné závazné stanovisko (podle něhož předložená technicky i ekonomicky zdůvodněná projektová dokumentace neohrožuje ani nepoškozuje zájmy hájené dle zákona o pozemních komunikacích, ani všeobecné zájmy a práva jiných nad mírou danou zákonnými předpisy) a konkretizoval jednotlivé podmínky po provedení stavby pozemní komunikace ve smyslu § 16 zákona o pozemních komunikacích.
34. Pokud jde o závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 25.11.2020, č.j. OŽP-ČJ/85816-20/SIJ, to Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, ve zkráceném přezkumném řízení zrušil pouze z toho důvodu, že podle nového zákona o odpadech č. 541/2020 Sb., účinného od 1.1.2021, se k tomuto druhu stavebních záměrů závazné stanovisko z hlediska nakládání s odpady již nevydává, tzn. nebylo pro rozhodnutí stavebního úřadu vůbec potřeba.
35. Konečně, pokud jde o stanovisko NIPI bezbariérové prostředí, o.p.s., ze dne 9.11.2020, zn. 115200094, pak z námitek žalobců není zřejmé, jak by mohlo zasáhnout technické řešení stavby z hlediska bezbariérového přístupu jejich práva, přičemž po odborné stránce žalobci projekt stavby v tomto ohledu relevantně odbornými argumenty nezpochybnili.
36. Dále se zdejší soud zabýval námitkou zrušení jednoho z podkladů pro rozhodnutí stavebního úřadu, a to rozhodnutí Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 14.10.2020, č.j. OÚ V.Š./00858/2020, jež se týkalo připojení stavby na stávající komunikaci, Krajským Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

úřadem Jihomoravského kraje, odborem dopravy, v přezkumném řízení. Tento stav nebyl podle žalobců zhojen ani vydáním závazného stanoviska Obecního úřadu Viničné Šumice, ze dne 21.6.2021, č.j. OÚ V.Š./00587/2021, ke stavebnímu objektu SO 02 – zpevněné plochy komunikací, parkovacích stání a chodníků, o které opřel své rozhodnutí stavební úřad.

37. Zdejší soud k tomu uvádí, že tuto námitku žalobci uplatnili již v odvolání. Žalovaný na ni reagoval tak, že odkázal na § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích a uvedl, že hodnotí závazné stanovisko Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 21.6.2021 jako stanovisko silničního správního úřadu ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích. Argumentace žalovaného se tedy věcně shoduje již s argumentací stavebního úřadu na str. 23 prvostupňového rozhodnutí.
38. Podle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích příslušný silniční správní úřad si před vydáním povolení a) o připojení dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace k dálnici, silnici nebo místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka pozemní komunikace vyšší kategorie nebo třídy, b) o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka dotčené pozemní komunikace, a jedná-li se o dálnici, též závazné stanovisko Ministerstva vnitra, v ostatních případech závazné stanovisko Policie České republiky. Podle § 10 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích je ve společném územním a stavebním řízení povolení nahrazeno závazným stanoviskem dotčeného orgánu.
39. Ze správního spisu plyne, že důvodem zrušení rozhodnutí Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 14.10.2020, č.j. OÚ V. Š. /00858/2020, v přezkumném řízení, byla skutečnost, že spisový materiál předložený nadřízenému dotčenému orgánu neobsahoval stanovisko Policie ČR ve smyslu § 10 zákona o pozemních komunikacích a ani na toto stanovisko rozhodnutí Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 14.10.2020 neodkazovalo.
40. Součástí správního spisu je dále závazné stanovisko Obecního úřadu Viničné Šumice, ze dne 21.6.2021, č.j. OÚ V.Š./00587/2021, označené jako závazné stanovisko silničního správního úřadu k řešení dopravní infrastruktury pro projekt s názvem „Mateřská škola ve Viničných Šumicích“, z něhož se podává: „Obecní úřad ve Viničných Šumicích vydává souhlasné závazné stanovisko podle § 149 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, k Vašemu podání ze dne 21. 6. 2021, které obsahuje projektovou dokumentaci objektu SO 02-zpevněné plochy komunikací, parkovacích stání a chodníků...za podmínek...“ Závazné stanovisko je odůvodněno následovně: „Silniční správní úřad přezkoumal předloženou žádost podle ustanovení § 40 odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a s ohledem na výše uvedená závazná stanoviska vydává toto stanovisko. Navržená místní komunikace bude v budoucnu přístupovou cestou k zástavbě rodinných domů v lokalitě X, jižně od mateřské školy. Tímto stanoviskem nejsou dotčeny předpisy o územním a stavebním řádu (zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon).“
41. Žalovaný poté požádal o revizní posouzení závazného stanoviska Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 21.6.2021 ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu (žádost č.j. JMK 8745/2022). Na to reagoval Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy, dne 25.5.2022 interním sdělením (bez uvedení č.j.), že závazné stanovisko Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 21.6.2021 nelze považovat za závazné stanovisko dle § 10 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích, neboť obecní úřad Viničné Šumice v něm neuvedl odkaz na zákonnou právní Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

úpravu, podle něhož bylo vydáno, což nelze vyčíst ani z následného odůvodnění závazného stanoviska. **Není tedy zřejmé, zda jde** o závazné stanovisko ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích, a nelze jej tak podle Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu potvrdit ani změnit.

42. Jestliže měl tedy žalovaný posoudit námitku zpochybňující obsah závazného stanoviska Obecního úřadu Viničné Šumice ze dne 21.6.2021 a měl k dispozici výše shrnuté vyjádření nadřízeného dotčeného orgánu (získané v reakci na postup ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu), pak úvaha žalovaného, že souhlasné závazné stanovisko vydané Obecním úřadem Viničné Šumice ze dne 21.6.2021 (i přes sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 25.5.2022) považuje za stanovisko silničního správního úřadu ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích, není přezkoumatelná, neboť se neopírá o dostatek důvodů. Žalovaný nikterak neobjasnil, co ho k tomuto závěru, přes výše shrnutý procesní vývoj ohledně závazného stanoviska vyžadovaného zákonem o pozemních komunikacích, vedlo. **V této části je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.**
43. Zdejší soud k tomu dále uvádí, že i interní sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 25.5.2022, je nepřezkoumatelné, a to vzhledem k tomu, že jednak není zřejmé, na základě jakého zákonného ustanovení bylo vydáno, ale především je nelze považovat za řádné stanovisko nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, neboť nemá náležitosti ani formu tímto ustanovením předvídanou (a to bez ohledu na jeho obsah, který by mohl mít pro žalovaného i účastníky řízení maximálně informativní funkci). Zdejší soud dále ověřil, že součástí správního spisu není závazné stanovisko Policie ČR ve smyslu § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Za takové stanovisko přitom nelze označit závazné stanovisko Policie ČR ze dne 26.11.2020, č.j. KRPB-208469-1/ČJ-2020-0600DI-PET, neboť to bylo vydáno ve smyslu § 16 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, za účelem zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Policie ČR.
44. Namítají-li dále žalobci, že žalovaný dostatečně nespecifikoval, jak Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, ve svém revizním závazném stanovisku ze dne 15.3.2022, č.j. JMK 41603/2022, změnil závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 6.11.2020, č.j. OŽP-ČJ/79501-20/JEZ, tu lze žalobcům dát za pravdu. Žalovaný k tomu na str. 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že ostatní závazná stanoviska „byla příslušnými správními orgány shledána zákonnými a jako taková potvrzena, jedno z nich potvrzeno s nepodstatnou změnou.“
45. Ze závazného stanoviska Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 15.3.2022 se přitom podává, že nadřízený dotčený orgán změnil část B) závazného stanoviska Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 6.11.2020, č.j. OŽP-Čj/79501-20/JEZ.
46. V odůvodnění závazného stanoviska ze dne 15.3.2022 přitom nadřízený dotčený orgán uvádí následující: „Část B) závazného stanoviska řeší skrývku ornice a její použití. V této části správní orgán výslovně neudělil výjimku z povinnosti provést skrývku a také nepřesně tuto (konkludentní) výjimku vymezil. Odvolací orgán proto změnou upřesnil plochy provedení skrývky ornice a udělil výjimku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ZPF orgán Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

ochrany ZPF. Skrývka ornice bude dle podané žádosti provedena pouze na ploše stavby budovy mateřské školy a zpevněných ploch komunikací parkovacích stání a chodníků s výjimkou ploch, na nichž se dle doloženého geologického průzkumu, GEON, s.r.o. 05/2020 nachází navážka. Materiál tohoto horizontu není vhodný k účelu zúrodnění zemědělských pozemků. Využití sejmutých svrchních vrstev půdy k zemědělským účelům by bylo v příkrém rozporu s § 3 odst. 1 písm. d) zákona. Pro nezastavěné plochy je udělena výjimka z provedení skrývky ornice, neboť na těchto plochách bude následně provedena parková úprava a skrývka ornice zařazené do III. třídy ochrany by tak postrádala smysl. Z téhož důvodu nahradil odvolací orgán přílohu č. 1 závazného stanoviska novou přílohou č. 1 (příloha č. 5 žádosti o vynětí ze ZPF podané žadatele nazvanou Situace – odnětí ze ZPF, skrývka ornice) která nově popsanou situaci znázorňuje dostatečně přehledně a jednoznačně z ní vyplývá na které části pozemků bude provedena skrývka a kde nikoli.“

47. Přestože žalovaný postupoval ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu a vyžádal si revizní závazné stanovisko, tak z napadeného rozhodnutí není zcela zřejmé, zda žalovaný skutečně přihlédl k tomu, jak závazné stanovisko nadřízený dotčený orgán posoudil, z čeho žalovaný dovozuje, že šlo pouze o *nepodstatnou změnu* závazného stanoviska Městského úřadu Šlapanice, odboru životního prostředí, ze dne 6.11.2020, č.j. OŽP-Čj/79501-20/JEZ, a z jakých důvodů se tato změna do zákonnosti rozhodnutí stavebního úřadu nepromítá. **I v této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.**
48. Pokud jde o námitky brojící proti závaznému stanovisku Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 4.5.2022, č.j. JMK 59031/2022, jímž bylo potvrzeno závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice (dotčeného orgánu územního plánování), ze dne 5.10.2020, č.j. OV-ČJ/74113-20/KUD, a proti posouzení poměrů v dané lokalitě s přihlédnutím k charakteru zástavby (podle žalobců má být stavba realizována v klidné lokalitě na kraji obce tvořené zástavbou rodinných domů s velkými zahradami, určené výlučně k bydlení), tak ty zdejší soud důvodné neshledal.
49. Ze závazného stanoviska Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 4.5.2022, č.j. JMK 59031/2022, plyne, že záměr se nachází v zastavitelné ploše občanského vybavení OV (lokalita Z4) a v ploše smíšené obytné SO (lokalita Z14). V plochách OV je hlavní využití občanské vybavení; přípustné je využití pozemku stavby a zařízení občanského vybavení sloužící například pro vzdělávání a výchovu a pozemky související dopravní a technické infrastruktury, veřejné prostranství. V plochách SO je jako přípustné využití uvedeno občanské vybavení, související dopravní a technická infrastruktura a pozemky veřejných prostranství. Dopravní napojení předmětné stavby a parkovací plochy zasahují do zastavitelné plochy veřejného prostranství U – Z22 a stabilizované plochy U v souladu s přípustným využitím těchto ploch. Současně záměr respektuje územním plánem Viničné Šumice vymezenou plochu veřejného prostranství U – Z19. Pro plochu OV jsou stanoveny podmínky prostorového uspořádání maximální výše zástavby 2 NP. Pro plochu SO je stanoveno respektovat okolní zástavbu a maximální výšku zástavby 2 NP. Těmto požadavkům přitom stavba dle projektové dokumentace dostojí. Posuzovaný záměr je tak v souladu s funkčním využitím a podmínkami prostorového uspořádání stanovenými v územním plánu Viničné Šumice. Záměr souvisí s rozvojem území, které je navrženo k rodinnému bydlení. Je přitom logické a žádoucí, aby obec Viničné Šumice zajistila potřebnou občanskou vybavenost pro obyvatele obce; mateřská

škola je umístěna vhodně z hlediska přiměřených docházkových vzdáleností, záměr je součástí řešení účelného využití a uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území v souladu s § 18 odst. 2 stavebního zákona, přičemž jsou koordinovány veřejné a soukromé zájmy, v souladu s § 18 odst. 3 stavebního zákona.

50. Žalobcům tak nelze dát za pravdu, že by se nadřízený dotčený orgán územního plánování ve svém závazném stanovisku úkoly a cíli územního plánování ve vztahu ke stavbě nezabýval a že by je individuálně nehodnotil (str. 2 a 3 závazného stanoviska ze dne 4.5.2022).
51. Pokud jde o posouzení této otázky žalovaným, zdejší soud odkazuje na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný na shora citované závazné stanovisko odkázal a dále uvedl, že s tímto typem stavby nejsou obvykle spojeny hlasové projevy, které by mohly nepřiměřeně zasáhnout do okolního vnějšího prostředí a zástavby a předmětná stavba sama o sobě není a ani nemůže být zdrojem hluku. Stacionární zdroje hluku (provoz dvou tepelných čerpadel a výdech a sání instalované vzduchotechniky) nejsou zdrojem nepřiměřené hlukové zátěže, jak také dokládá hluková studie. Za významný zdroj hluku nelze podle žalovaného považovat ani provoz nevelkého počtu navržených parkovacích stání. Záměr je jedním ze základních typů staveb občanského vybavení, jde o stavbu pro výchovu a vzdělávání dětí předškolního věku. Tato stavba je podle žalovaného umísťována v souladu s funkčním využitím ploch a s podmínkami prostorového uspořádání dle územního plánu. Podle žalovaného každá nová stavba představuje zásah do kvality prostředí, na druhou stranu vlastník nemovitosti nemůže bez dalšího bránit tomu, aby sousední nemovitosti byly využity jiným způsobem než doposud. Vlastnická práva nelze vykonávat absolutně, není ani reálně možné, že zůstanou zcela nedotčena, avšak k dotčení může dojít pouze v přiměřené míře. Otázka dodržení těchto limitů je řešena v řízení o umístění a povolení stavby. S tímto odůvodněním se ztotožňuje i zdejší soud, plně na ně odkazuje a dodává, že neexistuje žádné subjektivní právo na to, aby poměry v území, v nichž se nachází nemovitosti žalobců, byly navždy konzervovány a nemohly se změnit, neboť stavební aktivity v urbanizovaných oblastech jsou přirozenou součástí vývoje společnosti (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28.6.2018, č.j. 10 As 143/2016-121, bod 34, a ze dne 13.9.2018, č.j. 5 As 53/2017-71, bod 36). Nachází-li se stavby v obci, je zpravidla vždy v určité míře zasahováno do soukromí obyvatel. Absolutního soukromí a klidu v takových podmínkách nelze dosáhnout, a žalobci ničím neprokazují, že by imise z provozu mateřské školy již překračovaly míru přiměřenou poměrům života v obci.
52. Poukazují-li žalobci na to, že s ohledem na popis objektu stavby SO 02 – zpevněné plochy komunikací, parkovacích stání a chodníků, nelze odhlédnout od budoucího potenciálu vzniku dalších komunikací v lokalitě, pak tato otázka již překračuje předmět nyní posuzované věci. Součástí stavebního záměru je úsek místní komunikace s parkovacími stáními a účelová komunikace podél severního průčelí budovy (pro provozní potřebu mateřské školy), což zdejší soud ověřil i ve výkresu „Situace širších vztahů“, jenž je součástí správního spisu. V nyní posuzované věci nebyly předmětem rozhodnutí nové komunikace, a o tom, zda a v jaké podobě vzniknou, lze v této fázi výstavby pouze spekulovat, stejně tak je spekulativní i námitka snížení hodnoty nemovitostí žalobců; ta se může výstavbou objektů občanské vybavenosti v obci naopak i zvýšit. Odkazují-li žalobci ve své argumentaci na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2006, č.j. 2 As 44/2005-116 a ze dne

4.3.2009, č.j. 6 As 38/2008-123, 10.5.2010, č.j. 2 As 6/2010-164, pak zdejší soud neshledal, že by požadavkům na objektivní posouzení souhrnu činitelů a vlivů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech správní orgány nedostály. Žalovaný zdůraznil, že žalobci mají právo na ochranu pouze před příliš vybočujícími zásahy překračujícími míru přiměřenou poměrům v daném místě (s přihlédnutím ke konkrétní lokalitě). Nadto je z argumentace žalobců zřejmé, že spíše nesouhlasí s umístěním tohoto druhu stavby. Nicméně posuzování přípustnosti konkrétních druhů (typů) staveb na určitém území obce je otázkou územního plánování; ve společném územním a stavebním řízení jsou pak správní orgány povinny regulativy daného území respektovat a vycházet ze závazného stanoviska dotčeného orgánu územního plánování. Proto ani zdejší soud tuto námitku neshledal důvodnou.

53. Stejně tak zdejší soud neshledal důvodnou ani námitku poukazující na chybějící číslo jednací napadeného rozhodnutí, neboť to je dostatečně identifikováno jednak spisovou značkou, datem vyhotovení rozhodnutí (29.7.2022), a dále také věcí, o níž bylo rozhodováno. Zároveň ani žalobci neargumentují tak, že by ve stejný den pod stejnou spisovou značkou snad bylo rozhodnuto o věci jinak. Jde tak o pouhé procesní pochybení nemající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
54. Pokud jde o námitku, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou zpochybňující podmínku trvání společného územního a stavebního povolení po dobu pěti let, pak touto námitkou se žalovaný skutečně nezabýval, nijak se k ní nevyjádřil, ani ji neshrnul v argumentační části svého rozhodnutí. **I v této části je tak jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.** Je proto v dalším řízení na žalovaném, aby i tuto odvolací námitku řádně vypořádal.
55. Pokud jde o námitku neprovedení ústního jednání, k tomu zdejší soud odkazuje na str. 9 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný odkázal na § 94m odst. 3 stavebního zákona upravujícího podmínky, na jejichž základě lze od ústního jednání upustit. Zároveň žalobci nezpochybňují, že by tyto podmínky nebyly splněny (tj. že by stavebnímu úřadu nebyly známy poměry v území); a pokud jde o požadavek na konání ústního jednání ke vzniku možných budoucích komunikací, k tomu se již zdejší soud vyjádřil výše.
56. Zdejší soud tak shledal, že napadené rozhodnutí je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto je bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

IV. Náklady řízení

57. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci měli ve věci plný úspěch, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Žalovaný ve věci úspěch neměl, a proto na náhradu nákladů řízení právo nemá. Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že každému ze žalobců vznikly náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě společně s náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (ve vztahu ke každému ze žalobců jde o úkon právní služby po 2 480 Kč) spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a podání žaloby (jejíž součástí byl návrh na přiznání odkladného účinku) (§ 11 odst. 1 písm.

a/ a d/ ve spojení s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), zvýšenou o částku odpovídající DPH. Celkem se (po zaokrouhlení) jedná o částku ve výši 16 729 Kč. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

58. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jim soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. října 2024

David Raus v.r.
předseda senátu